

Morțile iubite

Nichita Stănescu

Sunt gata să mor înecat
în aceste sunete de privigetoare
asupra cărora m-am întâmplat
în dimineața răsărind fără soare.
Mă agăț de orele vechi
dar fug toate-napoi,
totdeauna nesigure și perechi,
asemenea cailor înhămați câte doi.
Ridic mâna prin frunze spre cer,
ridic din ea însăși vocala strigând,
dar tace privighetoarea și pier
morțile mele iubite, din gând.